

И действително като сравнимъ разстоянието до Луната съ това до слънцето, то първото изглежда почти незначително, бидейки само около 383,108 километра, докато разстоянието до слънцето, както вече знаемъ отъ преднитѣ страници, е равно на грамадната цифра 149,472,000 клм. Съ други думи казано, разстоянието до луната се съдържа 390 пжти въ това до слънцето.

Разстоянието до Луната не остава винаги постоянно, защото тя се движи по орбита, която има елипсовидна форма. Най-голѣмото нейно отдалечение достига до 407,330 километра. Това положение на Луната се казва **апогей**. При **перигей** — най-близката до земята точка отъ нейната орбита — Луната е отдалечена отъ насъ само на 350,400 километра.

Въпреки, че за единъ наблюдател отъ земята, Луната изглежда доста голѣмо небесно тѣло, все пакъ тя е единъ отъ най-миниатюрнитѣ членове на нашата слънчева система. Нблюдаавания дискъ на Луната има диаметръ 30' —толкова, колкото е и този на слънцето — но въпреки това, измѣренъ въ километри той е само 3,470, което представлява само $\frac{3}{11}$ отъ земния диаметръ.

Когато говорихме за слънцето, видѣхме, че разстоянието до него е измѣрено чрезъ паралакса му, който възлизаше едва на 8·8". Лунния паралаксъ, когато Луната е най-близко до земята, е равенъ на 57·3'. Тази голѣма разлика въ паралакситѣ на дветѣ свѣтила достатъчно говори, че разстоянията имъ до земята сж съвсемъ различни. При това, по-голѣмия паралаксъ съответства винаги на по-ма-